

Filotás Karina

Ahol a tavak háta kék

Nem az imához hajló szóban,
hanem amikor a föld kemény,
és narancskék éjszaka
borul föléd.

Az otthonodba
kanyarodó úton,
tört egek alatt diót pucolva,
kamrák mélyén.
Fehér falak között, ahol
mosol,
öltözöl,
nyelsz.

Sorközeid tágulnak.
A kutya a nap után fut,
eltűnik a mező hajlatában.
Ott, ahol a tavak háta kék,
és a csipkefüggöny
rossz álmot fog.
Egy homályos szobában
csupaszra vetkőztetnek.
Nem kérdeznek.
Kitépi belőled
az összes beléd rohadt
hazugságot.

FILOTÁS KARINA (1997) költő, olvasószerkesztő. Írókört és íróműhelyeket vezet. Közgazdászként diplomázott a Budapesti Gazdasági Egyetemen.

Lakásszínház

Korán érkezem.
Az illendőségből egy kicsit
a levetett cipőben hagyok.
Nagyon dicsérik ezt a darabot.
Volt már hasonló tavaly:
asztalfőn karmester,
a pultnál asszony,
aki szívét ételekbe rejti.
Kocognak a kanalak,
morzsák peregnek,
vad gyűlik torra.
Együtt emésztődünk.
Szólnak a szájak,
mégsem mondanak.
Második felvonás.
Újabb teríték, sötét karikák,
székhez feszülő sarkak.
A kanalak megállnak,
a függöny lehull.
Senki sem tapsol.